

ایران

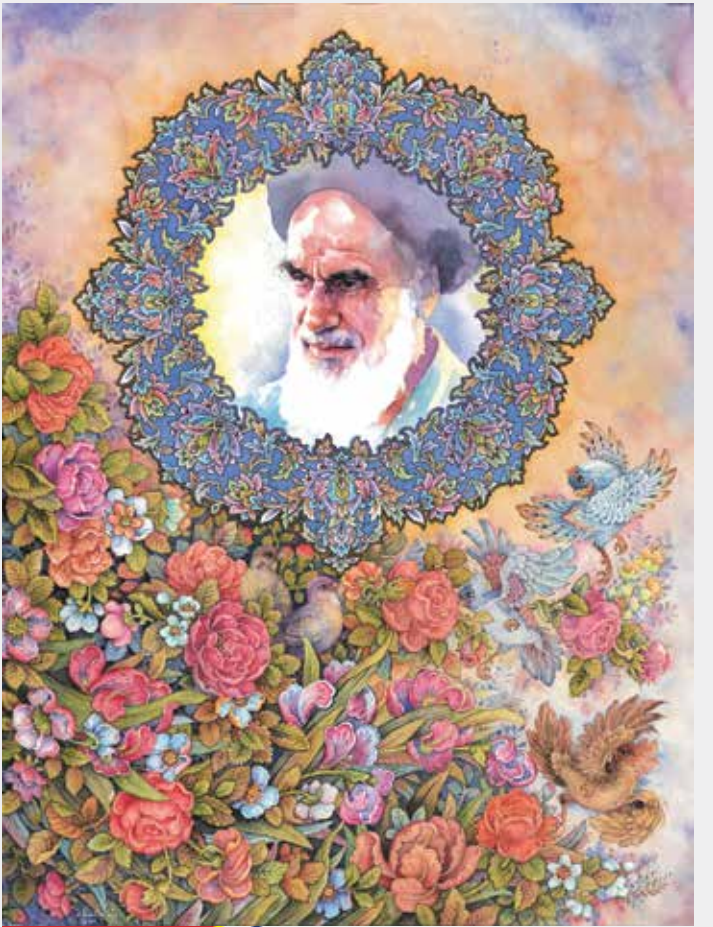

امام علی (ع)
حق مداری، پیروزی را به همراه می آورد.

غرارالحکم: ح ۴۳۵۲

نگاره

خورشید اسلام

طراح/ رضا پدرا اسماء

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- سرپرست مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: احسان صالحی
- سردبیر: حسام‌الدین برومند

نقل قول

قطعه «امام دل‌ها» برآمده از دل بود

قطعه «امام دل‌ها» به معنای واقعی کلمه یک بزرگداشت برآمده از دل بود. خطای بزرگی که در کارهای مناسبتی هم در زمینه شعر و هم در زمینه موسیقی شاهد هستیم، این است که برخی تولیدکنندگان بیشتر داتقه مدیران را مدنظر قرار می دهند و به ذائقه مخاطب و شنونده خود توجهی ندارند. از ابتدا مدنظر داشتیم در این قطعه، سوگواری نداشته باشیم.

می‌خواستیم به جای سوگواری یک گفت‌وگو صمیمانه شکل بگیرد و بعد از سال‌ها، تبدیل به یک بزرگداشت برای حضرت امام (ع) شود. با مشورتی که از برخی دوستان گرفتیم، سرفصل‌هایی را برای قطعه انتخاب کردیم که براساس آن ملودی ساخته شد و براساس همان ملودی، شعری نوشتیم و تلاش کردم هیچ کلمه‌ای از آن مصنوعی نباشد.

آقای عبدالحسینی هم به زیبایی این قطعه را خواندند. با اعتقاد پای این کار آمدیم و از همان ابتدا روی مباحث محتوایی به توافق رسیدیم. در مسیر کار هم مشورت‌هایی با دوستان گرفتیم و طبیعتاً در محتوای کار هیچ اختلاف نظری نداشتیم. درباره جزئیاتی مانند تکرار برخی قسمت‌ها نیز نظرات متفاوتی داشتیم که طبیعتاً نظر آهنگساز در اولویت بود.

گفت‌وگو ایستا با اسماعیل امینی شاعر و ترانه‌سرا

نگاه

اخلاق انتخاباتی را از شهید رئیسی بیاموزید

قبول کنیم خیلی از ما در مناظرات انتخاباتی فریب ترفندهای گمنالود برخی از نامزدها را خورده‌ایم. آن که به شهید مظلوم رئیسی گفت تو شش کلاس بیشتر نداری، در حالی که جلسه دفاع از پایان‌نامه دکترایش را پیش یکی از سخت‌گیرهای شهره در جناح مقابل گذرانده بود یک نمونه آن است و دیدیم که تا روز شهادت رئیسی، این حرف بخصوص از سوی ضدانقلاب و معاندان تکرار می‌شد و برخی از مردم ساده و بی‌اطلاع هم آن را باور می‌کردند. گاهی یک حرف خوب و دلسوزانه مثل «ناهار خورده‌اید؟» که به مثل راننده یا عزیزان تیم همراهش گفته شده بود، با چرخش ۱۸۰ درجه‌ای در فضای مجازی، به گناه و یکی از نقاط ضعف و اسباب تمسخر رئیسی تبدیل می‌شد.

گاهی این‌تکه‌انداختن‌ها مرزهای فحاشی را هم رد می‌کرد. به یاد بیاوریم تعبیر خارج از ادب و اخلاقی که رئیس دولت قبل به‌وفور به منتقدانش حواله می‌داد: کم‌سواد، بزدل، بی‌شناسنامه، جیب‌پر، مستضعف فکری، دنیا ندیده، کاسب تحريم، افراطی، بروید به جهنم، عقل سالم ندارید، مخلوقات ترسو، بگذارید آب و صابون بیاوریم صورتتان را بشوییم، تازه به دوران رسیده، عصر حجر، هوچی باز، حسود، لیو فروش و راننده تاکسی (که برای تحقیر به کار برده شده بود) و تعبیری که در دوره‌های مختلف انتخابات از سوی نامزدها یا هواداران‌شان به رقیبان حواله شده بود از جمله: قیافه‌ات به ریاست جمهوری نمی‌خوره، به هفته دو هفته فلانی محوم نرفته، دکتر برود دکتر و موارد متعددی که شاید هنوز در خاطر مردم مانده باشد.

این متلک‌پرانی‌ها، بخصوص در صحنه مناظرات انتخاباتی آن‌هم از سوی کسانی که قصد دارند زمام ریاست در حکومتی با هویت «اسلامی» را به دست گیرند، فرسنگ‌ها با اخلاق و ادب و حیای حداقلی فاصله دارد و کاملاً مغایر با دستورات اخلاقی و شرعی دینی و توصیه‌های

تقی دزاکام روزنامه‌نگار

زبان رئیسی برای برخورد متقابل الکن نبود؛ اما او به ریاست جمهوری به چشم یک طعمه نگاه نمی‌کرد و مانند امام خمینی که روزهای اخیر سالگشت ارتحال ملکوتی او بود، هر اقدامی را «تکلیف» می‌دید.

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

- تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نامبر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۸۸۰-۱۵۸۷۵۰ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰
- چاپ: چاپخانه‌های همشهری
- سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه انیزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
- انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۴۸۸۹۲۰۵

یادداشت

هنر معاصر و جهانی شدن (۱)

دهه ۱۹۸۰ میلادی نقطه عطف تحولات سیاسی و فرهنگی است. فرو ریختن دیوار برلین و برپیده شدن بساط کمونیسم. به معنای حزب مسلط در شوروی و بخشی از اروپای شرقی و چند کشور پراکنده در جنوب‌شرقی آسیا و امریکای لاتین. مفهومی تازه اما با ترمینولوژی قدیمی، «جهانی شدن» پیش از آن، هنرمندان و نویسندگانی بودند که با تبعید یا کوچ اجباری از وطن، جهان‌وطنی را تجربه کرده بودند. که البته آن‌هم به تن شکلی، تبعیت از ایدئولوژی‌های چپ‌گرایانه بود / اما از ۱۹۸۵ به این‌سو که جامعه‌شناسان و اندیشمندان علوم سیاسی به موضوع جهانی شدن، جهانی‌سازی و نظم نوین جهانی در ساحتی دیگر اندیشیدند و در صورت‌بندی و انسجام تئوریک این پدیده کوشیدند و کتاب‌ها و مقالات زیادی هم منتشر کردند، مفهوم «جهانی شدن» جایگاه تثبیت شده‌ای در اندیشه سیاسی متفکران جهان پیدا کرد.

اینجا بود که فرهنگ‌های بومی و خرده‌فرهنگ‌هایی که جریان پسامدرنیسم به آنها مشروعیت داده بود تا جهان و روزگار خود را روایت کنند و در ادبیات و هنر به تصویر بکشند، برابر جهانی‌سازی مقاومت نشان دادند.

هنرمندان با گرایش هنر معاصر، در این مقاومت‌های اجتماعی و مدنی در صف اول بودند. بی‌اعتمادی عمومی به سوسیالیسم و اندیشه‌های چپ‌گرا و رسوایی‌های شکست خورده چپی، برابر قشون‌کشی سرمایه‌داری، صنایع بزرگ، کارتل‌ها و تراست‌ها، کم آوردند و همین شد که بازارهای سرمایه به سوی کشورهایی روانه شد که برابر جهانی‌سازی مقاومت فرهنگی می‌کردند. کشورهای جنوب‌شرقی آسیا و امریکای جنوبی نمونه‌های آشکار این مقابله روزمره سوسیالیسم کهنه شده و سرمایه‌داری بازارهای اطلاعاتی و فراصنعتی بودند.

هنر معاصر در این زمینه در بازارهای سرمایه‌سالار اهمیت پیدا کرد؛ هم به لحاظ جذب سرمایه و هم از نظر نقد نظام سرمایه‌داری فوق مدرن. بعد از موفقیت‌های افسانه‌ای بعضی از هنرمندان آسیایی یا به عبارت کلی هنرمندان غیرغربی، نگاه‌ها به سمت هنر و مقوله جهانی شدن تغییر کرد.

در زمینه هنر، مباحث تئوریک مانند تفاوت‌های هنر مدرن و معاصر میان منتقدان و نظریه‌پردازان قوت گرفت. اگر هنر مدرن در دوره‌ای بویژه بعد از جنگ جهانی اول سعی داشت هنرمند را از مکان و زمان جدا کند و خصلتی بی‌مکان و بی‌زمان به آن بدهد، هنر معاصر سخت در پی مکان مند کردن هنر بود.

تمرکز بر هویت‌های فرهنگی بومی و مکان‌محوری در جغرافیای ویژه و تعریف شده که در هنر محیطی خود را نمایان می‌کرد، زمان‌مندی به معنای تأکید بر معاصریت فراتر رفتن از مدرنیسم و حتی پست‌مدرنیسم، از هنر معاصر پدید‌های ساخت که تفاوت‌های فاحش میان هنر ایران با مثلاً هنر هند یا کشوری از آفریقا و... را به طور روشن و دقیق نشان داد.

اگر در مفهوم جهانی شدن، مسأله از میان برداشتن مرزها اولویت دارد و با توافقنامه‌ای موسوم به «شینگن» در میانه دهه ۱۹۸۰ میلادی مرز میان چند کشور اروپای غربی برداشته می‌شود، با فرو ریختن دیوار برلین و فروپاشی کمونیسم شوروی، مرزهای کشورهای اروپای شرقی هم به اروپای غربی می‌پیوندد و البته تحولات ارتجاعی و خونین دهه ۹۰ میلادی را هم در جنگ‌های نژادپرستانه صرب‌ها در پی دارد.

هنر معاصر نیز با ایده از میان رفتن مرزهای هنری، تحولی شگرف و شگفت‌ناک را در هنر جهان ایجاد کرد. (البته در این مسأله باید روند تحول هنر مدرن به هنر معاصر را به طور دقیق، هم از نظر فرمی و هم از نظر تحولات جریان‌ساز سیاسی، فرهنگی و بازارهای هنر بررسی کنیم.) هنر معاصر حتی در ایده و اجرای اثر هنری نیز هیچ مرزی را قرار داد نمی‌کند. هر آنچه در ذهن هنرمند به عنوان ایده اثر هنری جرقه می‌زند، می‌تواند با مواد، متریال و هر فضا و مکان و زمانی به مرحله اجرا برسد.

سعید اسلام‌زاده روزنامه‌نگار

اگر هنر مدرن در دوره‌ای بویژه بعد از جنگ جهانی اول سعی داشت هنرمند را از مکان و زمان جدا کند و خصلتی بی‌مکان و بی‌زمان به آن بدهد، هنر معاصر سخت در پی مکان مند کردن هنر بود.

عکس نوشت

سی و پنجمین سالگرد ارتحال امام خمینی (ع)
مراسم سی و پنجمین سالگرد ارتحال امام خمینی (ع) با حضور افشار مختلف مردم در حرم مطهر برگزار شد.
عکس: ابوالفضل نشانی / ژاس عکس ایران

چه کسی مجری مناظرات انتخاباتی می‌شود؟

پیمان جبلی، رئیس رسانه ملی اعلام کرد که قرار است مناظره‌های کاندیداهای انتخاباتی از تلویزیون پخش شود. تأیید این خبر گمانه‌زنی‌ها بر سر اینکه چه کسی مجری این برنامه خواهد بود را به دنبال داشت و حدس و گمان‌هایی درباره مجریان مناظره در فضای مجازی زده شده است.

در میان این حدس و گمان‌ها اسامی آشنایی چون مرتضی حیدری مجری که اجرای مناظره‌های انتخاباتی پیشین ریاست جمهوری را به عهده داشته، محمد جعفر خسروی مجری قدیمی تلویزیون، کامران نجف‌زاده خبرنگار قدیمی و مجری این روزهای برنامه «برمودا»، المیرا شریفی مقدم مجری و گوینده تلویزیون و مهدی مهدی‌قلی مجری تلویزیون به چشم می‌خورد. البته ستاد انتخاباتی صداوسیما هنوز به جمع‌بندی درباره گزینه اصلی مجری مناظرات انتخاباتی نرسیده و این اسامی در حد یک گمانه‌زنی است.

خاطره‌سازی رضا داوودنژاد برای دهه‌هشتادی‌ها و نودی‌ها

نسخه نمایش فیلم «صائب شیرین ۲۲» پس از حدود پنج سال با بازی زنده‌یاد رضا داوودنژاد سرانجام روی پرده سینماها می‌رود. پیش‌بینی می‌شود تا چند هفته آینده شرایط اکران این فیلم مهیا شود. «صائب شیرین ۲۲» با بازی زنده‌یاد رضا داوودنژاد، ترلان پروانه، مونا داوودنژاد، زهرا داوودنژاد، علی داوودنژاد، همایون کاظمی، سارا لومئیر کاظمی و محمدرضا داوودنژاد در سال ۱۳۹۷ به کارگردانی علیرضا داوودنژاد ساخته شد و اگرچه ابتدا متقاضی شرکت در جشنواره ملی فیلم فجر بود، اما یک سال بعد در جشنواره جهانی فجر رونمایی شد. این فیلم در همان سال ۱۳۹۸ در تارک اکران عمومی بود که به نتیجه نرسید و بعد از آن هم با شیوع کرونا دیگر رنگ پرده را به خود ندید. با درگذشت رضا داوودنژاد بار دیگر سرنوشت فیلم مورد توجه قرار گرفت و اخیراً علیرضا داوودنژاد (کارگردان) در صفحه شخصی خود در فضای مجازی نوشت: مهدی خزاعی، «رئیس سازمان سینمایی و علی سرتیپی مدتی بعد از رفتن او قبول دادند که آخرین فیلم رضا را که شاید بهترین بازیگری او هم باشد اکران کنند و همچنان که «صائب شیرین ۱» برای نسل‌های دهه پنجاه و شصت خاطره‌ساز شد با این فیلم نیز آخرین خاطره سینمایی او را برای دهه‌های هشتاد و نود و دیگر علاقه‌مندان او ماندگار کنند.»